

ராஜாஜி

ராஜாஜி

இராஜ. சுப்பையா, இராஜ. உமையாள்

25, டிசம்பர் 1988
பள்ளிச் சிறுவர் சிறுமிகளுக்கான அன்பளிப்பு
பெ. மு. சுப. இல்லம்
ஆத்தங்குடி 623 101

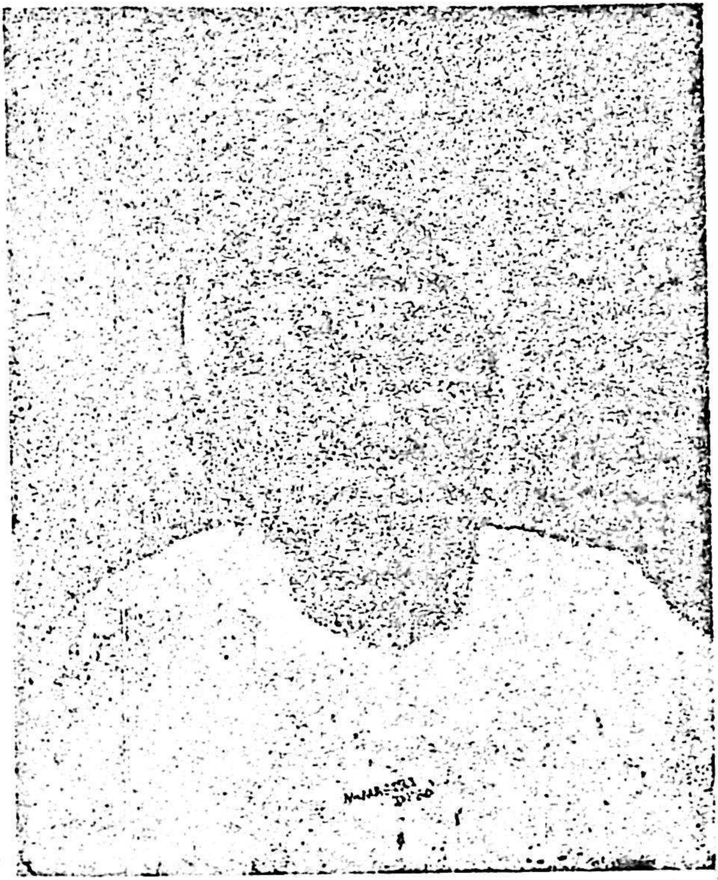
பள்ளிச் சிறுவர் சிறுமிகளுக்கான
இலவசவெளியீடு 25—12—1988
2000 பிரதிகள்

வெளியிடுவோர் :

இராஜ. சுப்பையா, இராஜ. உமையாள்
பெ. மு. சுப. இல்லம்
ப. சு. ப. வீதி
ஆத்தங்குடி 623 101
பசும்பொன் மாவட்டம்.

அட்டைப்படம் : ராஜாஜியின் திருக்குமாரர்
சி. ஆர். நரசிம்மன் அவர்கள்
1973ல் அனுப்பிய நன்றிக் கடிதத்தில்
வந்த ஓவியம்.

அச்சிட்டோர்
தீன் பிரிண்டர்ஸ், கரும்பாலை, மதுரை-20.

ராஜாஜியின் திருமகளார் திருமதி நாமகிரிஅம்மாள் அவர்கள் எங்கள் வழிபாட்டிற்காக 1980ல் வரைந்து தந்த ஆயில் பெயிண்டால் ஆன ஓவியம். அவ்வப்போது நாங்கள் அவர்களைச் சந்திப்போம். ஒருமுறை குழந்தைகள் ராஜாஜியைப்பற்றி நன்கு தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்கள் விருப்பம் தெரிவித்தார்கள். அதன் விளைவே இந்நூல்.

முன்னுரை

ஐயா என்று நாங்கள் அழைக்கும் எங்கள் தாத்தா திரு பெ. மு. சுப. சுப்பையா செட்டியாரவர்கள் ஒழுக்க சீலர், பண்பாடு மிக்கவர், பக்திமான், பெரியவர், சீராகவும் நேர்மையாகவும் பொருளீட்டுபவர் என்று உறவினர்களாலும் நண்பர்களாலும் போற்றப்படுபவர்கள். தம்மில் பெரியாரைத் தமராகக் கொள்ளல் வேண்டும் என்ற வள்ளுவர் நெறிக்-கிணங்க பல பெரிய மகான்களுடன் பழகித் தமதாக்கிக் கொண்டவர்கள். அப்படி அவர்கள் பழகிய மகான்களில் ராஜாஜிக்கு முதலிடம் தந்தவர்கள். ராஜாஜி உயிருடன் இருந்த காலத்திலேயே அவரது படத்தைப் பூஜை அறையில் வைத்து வணங்கத் தொடங்கி இன்று அவர்களது 87ஆம் வயதிலும் வணங்கி வருகிறார்கள். ராஜாஜியிடம் அவர்கள் அன்பு செலுத்துவது ஒன்றையே நோக்கமாக, குகன் இராம-பிரானுக்குச் செலுத்தியது போலக் கொண்டிருந்தார்கள்.

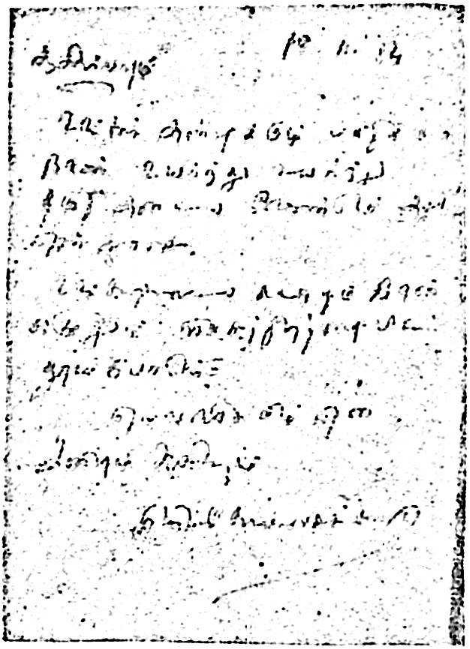
ஆண்டுதோறும் ராஜாஜி நினைவு தினமான டிசம்பர் 25ல் பள்ளிச் சிறுவர்களைக் கொண்டு விழா நடத்துவதை மரபாகப் போற்றி வருகிறார்கள். அவ்விழாத்தொடர்பாகப் பள்ளிச் சகோதர சகோதரியருக்கு இச்சிறிய நூலினை அன்பளிப்பாக வழங்கி மகிழ்கின்றோம்.

ராஜாஜியின் வாழ்க்கை ஒப்பற்றதொரு வாழ்க்கை. ராஜாஜி ஒரு அறிவுஜீவி.ராஜாஜியின் வாழ்க்கையை அறிந்து கொண்டாலே அது ஒரு பெரிய நல்லறிவூட்டும் முயற்சி. அவரது வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் நமக்கு முன்னுதாரணமாக விளங்கக்கூடியவை. இந்நூலில் அவரது வாழ்க்கைச் செய்திகள் மிகக்குறைந்த அளவே சொல்லப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் ராஜாஜியின் முழு வாழ்க்கையையும் அறிந்துகொண்டு அதன்படி ஒழுகவேண்டும் என்ற ஆர்-வத்தை உங்களுள் உண்டு பண்ணினால் அதுவே இந்நூலை வெளியிடுவதின் பெரும் வெற்றியாக அமையும். எங்கள் ஐயாவுக்கு நாங்கள் செய்த நன்றிக் கடனாகவும் அமையும்.

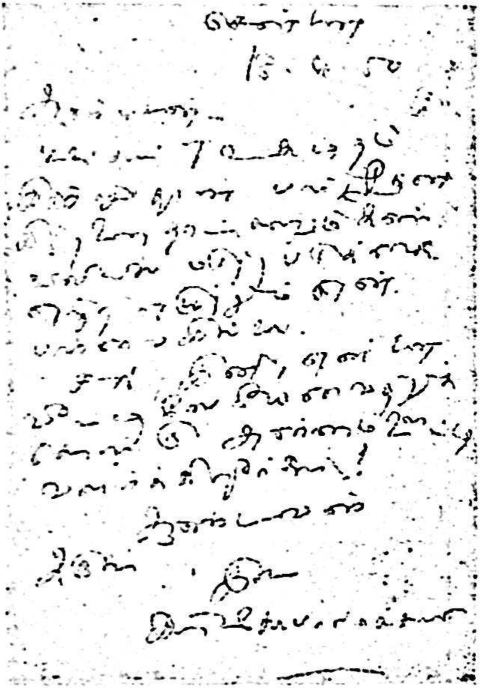
எங்களுக்கு என்றென்றும் நல்லாசி வழங்கி வரும் தவத்திரு சுவாமிஜி ஆத்மானந்தா அவர்களின் திருவடிகளைப் போற்றி இந்நூலை வெளியிட்டு மகிழ்கின்றோம்

25-12-88 — இராஜ. சுப்பையா

கரூர். — இராஜ. உமையாள்

எங்கள் ஐயா திருமிகு பெ.மு. சுப்பையா செட்டியாரவர்கள் ராஜாஜியிடம் அன்பு செலுத்துவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களது அன்பைப் புகழ்ந்து ராஜாஜி எழுதிய கடிதம் மேலே உள்ளது.

13. 6. 50

5—3—1950 ல் எங்கள் தந்தை பிறந்தார். எங்கள் குடும்ப வழக்கப்படி குலதெய்வக் கோயிலில்; தெய்வப் பெயர், இஷ்டப் பெயர் ஆகியவற்றை திருவுளச் சீட்டாக வைத்து எடுத்து பெயர் வைப்பது மரபு. இஷ்டப் பெயராகக் கட்டி வைத்த திருவுளச் சீட்டு 'இராஜகோபால்' எழுந்தது. இது குறித்து எங்கள் ஐயா ராஜாஜிக்கு எழுதிய கடிதத்திற்கு ராஜாஜி எழுதிய பதில் கடிதம் தான் மேலே உள்ளது.

ராஜாஜியின் உவமைகள்

● குயவனைத் தெரிந்தபின் சட்டியைப் பார்க்க வேண்டியதில்லை.

● ரொம்ப கெட்டிக்காரர் ஒருவருக்கு பதவிகிடைக்கும் முன்பு பெருமை கொடுக்காமல், பதவிகிடைத்தபின் அவருக்கு மதிப்புக் கொடுப்பது எப்படி என்றால் ஒருவன் தன் தாயாரை, தன்னைப்பெற்றவள் என்பதற்காகக் கௌரவம் கொடுக்காமல், அவள் லேடீஸ் கிளப் பிரஸிடெண்டானவுடன் அவளுக்கு மதிப்புச் செலுத்துவது போலாகும்

● தவறுகள் என்பது குப்பையைப் போன்றது. குப்பையை வயலுக்கு உரமாகப் போட்டால் பயிர் செழிப்படையும். அதைப்போல நம்முடைய தவறுகளையே நல்லகாரியங்களுக்கு உரமாகப் போட்டால் வெற்றியடைவோம்.

● இந்த தேசத்தில் பல மதங்கள் இருந்தாலும், அவை ஓர் நந்தவனத்தில் உள்ள பலவித புஷ்பங்களைப்போல் இருக்கவேண்டும். அழகிய ரோஜாவில் முள் இருப்பது போல், நம் மதத்திலும் சில குறைகள் இருக்கின்றன. புஷ்பத்தில் உள்ள முட்கள் இயற்கையானவை. ஆனால் மதத்திலுள்ள குறைகளோ செயற்கையானவை.

● விதையைப் பிளந்து நட்டால் செடி முளைக்காது. அதேபோல ஹிந்துக்களும், முஸ்லீம்களும் இரண்டு பட்டால் தேசம் செழிக்காது.

● மோட்சம் அடைவது என்றால் ஒரு வழியிலிருந்து வண்டி ஏறி அல்லது நடந்து இன்னொரு ஊரை அடைவது போல் அல்ல. அந்தராத்மாவும் தானும் ஒன்றே என்கிற ஞானம் உண்டாகி வெய்யிலும் நிழலும் ஒன்றாதல்போல் உண்மையை அடைவதே மோட்சம்.

● பொறாமை இயல்பானது. நம்மிடம் வேலை செய்ய அது ஒரு தூண்டுகோல். இயற்கை அதை நம்மிடம் பதிய

வைத்திருக்கிறது. பொறாமை நெருப்பைப் போன்றது. உணவு சமைக்கவே நெருப்பைப் பயன் படுத்தவேண்டும். நெருப்பு வீட்டை எரிக்க நாம் விடக்கூடாது.

● கல்வி வேறு படிப்பு வேறு. கல்வியானது புத்தி, ஆத்மா சிறப்புப்பெற சீர்பட்டு நிற்பது. வெறும் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்திருப்பது மட்டில் அதை தந்து விடாது. தண்ணீர் மட்டும் ஆகாரமாகி விடாது. ஆனாலும் அவசியமானது தான். ஆயினும் அதைவிட உணவு முக்கிய மானது அதைப் போலவே எழுதப் படிக்கத் தெரிவது மட்டும் கல்வியைப் பெற்றதாகாது.

● ஆயுத பலத்திற்கு நிரந்தரமான வெற்றி கிடையாது. ஆயுதங்கள் சில காரியங்களுக்குத் தேவைதான். காய்கறி நறுக்க ஆயுதம் வேண்டும்.

● செடிகள் வளர வெய்யில் வேண்டும். சமூகம் வளரச் சமுதாய விழாக்கள் வேண்டும். கொம்பு, கூத்து, கூட்டம் எல்லாம் வேண்டும். 'மத்தளம், மேளம் இதெல்லாம் மூட நம்பிக்கை; வீண்செலவு. கடவுளைத் தியானிக்க இவை எல்லாம் என்னத்துக்கு?' என்று விழாக்களையும் உற்சவங்களையும் நோன்புகளையும் தள்ளி விட்டோமானால் சமுதாயச் செடி வாடிப்போகும்.

● உங்கள் ஊரில் 'பிளேக்' அல்லது 'காலரா' கண்டால் என்ன செய்வீர்கள்? அந்த தொத்து நோய் உங்களையும் பிடிக்காமல் தப்ப வழி பார்ப்பீர்கள். அதேபோல் தான் துர்ப்பாக்கியமான வஞ்சகக்காரியங்களை நீங்கள் கருதவேண்டும். அவற்றிலிருந்து தூர விலகி ஓடுவதற்கு வழியென்ன என்று சிந்தியுங்கள்.

● கெடியாரம் ஓடுவதற்காக நாம் அவ்வப்போது சாவி கொடுக்கிறோமல்லவா? அதைப் போலவே உலகம் நன்றாக நடை பெறுவதற்காக பகவான் உலகில் அவ்வப்போது அவதாரமெடுக்கிறார். மகாத்மா காந்தி அத்தகைய அவதார மூர்த்தியே.

ராஜாஜியின்

குழந்தைப் பருவம்

(1988 டிசம்பர் 'கோகுலம்' இதழில் வெளியானது)

ராஜாஜியின் குழந்தைப் பருவ நினைவுகளைத் தொகுத்துத்தருகிறோம். சுதந்திர பாரத நாட்டின் முதல் இந்திய கவர்னர் ஜெனரலாக லார்ட் மௌண்ட்பாட்டன் பிரபுவுக்குப் பிறகு பதவி வகித்தவர், ராஜாஜி என்று வட இந்தியர்களால் அன்புடன் அழைக்கப்பட்டவர்சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார். ராஜாஜி அவர்கள் நம் காலத்தில் வாழ்ந்த மாமேதை. தீர்க்கதரிசி என்று புகழ்பெற்றவர். சிறந்த அறிவாளி சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது மகாத்மாகாந்தியின் தென்னிந்திய தளபதியாகவிளங்கியவர்.

தொண்ணூற்று நான்கு வயது வரை வாழ்ந்த இந்த மூதறிஞர் தமது காலத்திலேயே ராஜரிஷி என்று போற்றப்-பட்டார். கடைசி மூச்சுள்ள வரை பாரத நாட்டின் நலத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகளே அவர் உள்ளத்தில் இருந்தன. எழுத்தாலும் பேச்சாலும் நாட்டுக்கு நலந்தரும் பல விஷயங்களை எடுத்துக் காட்டி வந்தார்.

நாட்டுக்கொரு புதல்வரான ராஜாஜியின் குழந்தைப் பருவ நாட்கள் எவ்வளவு எளிமையாக இருக்கின்றன?

என் தந்தை சக்கரவர்த்தி வெங்கடராயரை எல்லாரும் சக்கரவர்த்தி ஐயங்கார் என்றே குறிப்பிடுவார்கள். சேலம் மாவட்டத்தின் வடமேற்கில் உள்ள தொரப்பள்ளி என்ற அழகிய கிராமத்தின் முனிசிப்பாக இருந்தார் என் தந்தை. நாங்கள் ஸ்ரீமந் நாராயணனே முழு முதற்கடவுள் என்று

தொழுகின்ற வைஷ்ணவர்கள். தமிழர்கள். நான் 1878 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் பத்தாந்தேதியன்று மூன்றாவது மகனாகப்பிறந்தேன். என் பெற்றோர் என்னை ராஜன் என்று அழைத்தார்கள்.

என் தந்தை நல்ல உடற்கட்டு வாய்ந்தவர். உயரமாக இருப்பார். மழமழவென்று மழித்த அவர் தலையைச் சிறிய உச்சிக்குடுமி அலங்கரித்தது. நாமக்கட்டியைக் குழைத்துத் தம் சிவந்த நெற்றியில் U வடிவத்தில் நாமம் இட்டுக்கொண்டு மத்தியில் நீளமாகச் சிவப்பு நிறத்தில் ஸ்ரீ சூர்ணம் இட்டுக் கொள்வார்.

பார்த்த உடனேயே உள்ளத்தில் ஒரு மரியாதை எழச் செய்யும் கம்பீரமான தோற்றமுடையவர் என் தந்தை. எப்போதும் நன்றாக உடை உடுத்துவார். தோளில் சிவப்புக் கரை போட்ட அங்கவஸ்திரம் தொங்கும். இடுப்பில் பஞ்ச-கச்சமாக வேஷ்டி உடுத்தியிருப்பார். குளிராக இருந்தால் சால்வை போர்த்திக் கொள்வார். அந்தக் காலத்தில் அந்தணர்கள் தோல் செருப்பு அணிவது ஆசாரக்குறைவு என்று கருதினார்கள். கட்டையால் ஆன செருப்புக்களையே அணிவார்கள். என் தந்தை விதிவிலக்காகத் தோல் செருப்புக்-களையே உபயோகித்தார்.

நான் பிறந்த போது தென்னிந்தியா வெள்ளத்திலி-ருந்தும் கடும் பஞ்சத்திலிருந்தும் மீண்டு கொண்டிருந்தது. 1878 ஆம் ஆண்டு பெய்த மழையால் மாவட்டம் முழுவதும் அமோக விளைச்சல். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் கிராமத்தில் செழிப்பு உண்டாகத் தொடங்கியிருந்தது. தொரப்-பள்ளியின் செம்மண் பூமியில் அரிசியும், கேழ்வரகும், தேங்-காயும், மாங்காயும் விளைந்தன.

தொரப்பள்ளி அழகான கிராமம். அருகிலேயே அதிக ஆழமில்லாத தென் பெண்ணை ஆறு தெளிந்த நீரோட்டத்துடன் ஓடிற்று. சிறிய குன்றுகளின் மீதும் மேகங்களின் மீதும் சூரிய கிரணங்கள் ஒளியைச் சிந்தி விளையாடும். வீடுகள் ஒரு குன்றின் சரிவில் இருந்தன. எங்கள் வீடு சற்று உயரமான இடத்தில் இருந்தது. வீட்டின் சுவர்களும் தரையும் களிமண்ணால் பூசப்பட்டிருந்தன. மூங்கில்கள் மீது ஓடு வேயப்பட்ட கூரை. மிக எளிமையான வீடு. ஒரு பெரிய அறையில் நாங்கள் வசித்தோம். தூங்குவதும் அங்கேதான். கூரையில் வெளிச்சத்துக்காக ஒருஜன்னல் இருந்தது. அடுத்து சமையல் அறை. சாமான்கள் வைக்க ஒரு சிறிய அறை. குளிப்பதற்கு ஓர் இடம். இதுதான் வீடு

நான் கிராமப் பள்ளிக் கூடத்துக்குச் சென்றேன். அடிக்கடி ஆற்று மணலில் கோலியாடப் போய் விடுவேன். எனக்கு ரொம்பப் பிடித்த காரியம் புளிய மரத்தில் ஏறுவது. அடிக்கடி புளிய மரத்திலேறிப் பழங்களைப் பறித்து ஓட்டை உடைத்து அதன் புளிப்பும் தித்திப்பும் கலந்த ருசியான பழத்தைத் தின்பேன்.

ஒரு சமயம் ஒரு பரதேசி எங்கள் ஊருக்கு வந்தார். கையில் ஒருவிசித்திரமான வாத்தியம் (இசைக் கருவி) வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அதைவாசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று ரொம்ப ஆசையாக இருந்தது. என் ஆர்வத்தைப் பார்த்து விட்டு என் தந்தை அதை வாங்கிக் கொடுத்தார்.

சின்னப் பையனாக இருந்தபோது நான் ரொம்பக் குறும்புக்காரனாக இருந்தேன். என்னுடைய அத்தை ஒரு கொடியில் துணிமணிகளை உலர்த்துவார். கொடியில் உள்ள துணிகள் எரிந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று தோன்றியது. விளையாட்டாக ஒரு துணியில் தீப் பற்ற வைத்துவிட்டேன்.

கொழுந்து விட்டெரியும் தீயைப் பார்த்து அனுபவிக்க என் அத்தையைக் கூப்பிட்டேன். திடுக்கிட்டுப்போன என் அத்தை என்னை வைது கொண்டே ஓடி வந்து நெருப்பை அணைத்தாள்.

என் தாயார் சிங்காரம்மாவுக்கும் என் அத்தைகளுக்கும் வீட்டுக் காரியங்களில் நான் உதவி செய்வேன். என் தாயார் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்காக மலைச் சரிவில் இறங்கிச் செல்லும் போதெல்லாம் நான் அவள் கூடவே ஓடிச் செல்வேன். அம்மா எனக்குப் பல அற்புதமான கதை-களைச் சொல்லுவாள். நான் வளர்ந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் எத்தனையோ விஷயங்களைக் கற்றுத் தந்திருக்-கிறார். ஏணியைச் சுவருக்கு மிக அருகில் வைக்கக் கூடாது, சரியான கோணத்தில் வைக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டிக் கொடுத்தார் அம்மா. இது ஒரு மறக்க முடியாத பாடமாக என் மனதில் பதிந்தது.

என் தந்தையார் ஓர் இயல்பான தலைவராக விளங்-கினார். எனக்கு நான்கு வயதானபோது ஹோசூர் நகரத்-தின் முனிசீப்பாக நியமிக்கப் பட்டார். இது ஒரு முக்கியமான பதவி உயர்வு. தொரப்பள்ளியிலிருந்து ஹோசூர் ஆறுமைல் தூரத்தில் இருந்தது. நாங்கள் மாட்டு வண்டியில் புதிய ஊருக்குக் குடிபெயர்ந்தோம்.

முனிசீப்பான என் தந்தையார் வரி வசூல் செய்வது, மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு அறிவிப்புக்களை எழுதுவது, ஜனங்களின் பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைப்பது முதலிய காரியங்களைச் செய்து வந்தார். அவருக்கு ஊதியமாகக் கிடைத்த தொகை ரூபாய் ஐந்து. பணக்காரர்களாக இல்லா-விட்டாலும் எங்கள் வீட்டுக்குப் பல ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் வருவார்கள். என் தந்தை அவர்களோடு குதிரை வண்டியில்

ஏறிக்கொண்டு போவார். அந்த அதிகாரிகள் பல விஷயங்களை என் தந்தையாரிடம் கூறி யோசனை கேட்பார்கள். அவரும் ஆலோசனைகள் சொல்லுவார். என் தகப்பனாருக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. ஆகையால் அந்த அதிகாரிகள் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளரின் உதவியோடு அவரிடம் பேசினார்கள்.

ஹோசூரில் நான் அரசாங்கப் பள்ளியில் படித்தேன் வகுப்பிலிருந்த கரும்பலகை என் கண்களுக்கு ஒரு புகை மூட்டம் போல் தெரியும். கரும்பலகையில் உபாத்தியாயர் எழுதியது எதையும் என்னால் பார்க்க முடியாது. பார்வைக் குறைவினால் நான் கஷ்டப்பட்டேன். என் தகப்பனாரிடம் கண்ணாடி வாங்கித் தரும்படி கேட்டேன். அவர் மறுத்து விட்டார். ஹோசூரில் நாற்பத்தைந்து வயதுக்குக் குறைந்தவர்கள் கண்ணாடி அணிய மாட்டார்கள். நான் சும்மா ஜம்பத்துக்காகக் கண்ணாடி கேட்கிறேன் என்று நினைத்தார் என் தந்தை.

என் வயதுக்கு நான் சிறியவனாகத் தோற்றமளித்தேன். நீண்ட முகமும் கருடன் போன்ற நீண்ட மூக்கும் உடையவன் நான். பார்வைக் குறைவினால் விளையாட்டுக்களில் சேர்வது கூட சிரமமாக இருந்தது. எனக்கு நீந்தத் தெரியாது: ஆனால் மல்யுத்தம் செய்வதில் சில பிடிகளைப் பழகிக்கொண்டேன்.

என்னுடைய ஆசான் அலாதியான மனிதர். அவர் ஒரு முஸ்லிம். ஆனல், ஹனுமானிடம் பக்தி கொண்டவர். எங்கள் வீட்டிலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்தில் கல்லில் செதுக்கப்பட்ட ஹனுமான் சிலை இருந்தது. நானும் என் குருவும் அடிக்கடி அங்கே போவோம். அவருக்கு என்னிடம் மிகவும் பிரியம். தன் மாணவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கும் போது அவருடைய அருகில் நின்று மற்றவர்கள் பழகுவதைப் பார்க்கச் சொல்லுவார்.

நான் அடிக்கடி பள்ளிக்கூடம் போகாமல் மட்டம் போட்டு விடுவேன். வயல் வரப்புக்களில் சுற்றித்திரிவேன். நெல் விளைவதைக் கண்டு ரசிப்பேன். குடியானவர்களையும் அவர்களுடைய கால்நடைகளையும் கூர்ந்து கவனிப்பேன். வயதான பிறகு கூட பிடி அரிசியைப்பார்க்கும் போதெல்லாம் வயலில் இறங்கி உழைக்கும் அந்தப்பாட்டாளி உழவர்களின் நினைவுதான் வரும்.

நடுநிலைப் பள்ளிக்கு மேல் ஹோசூரில் படிக்கவாய்ப்பு இல்லை. ஆனால் பெங்களூர் அருகிலேயே இருந்தது. என் கல்விக்காக வென்று என் தந்தை பொருள் சேமித்து வைத்திருந்தார். ஆகவே பெங்களூரில் சென்ட்ரல் காலேஜில் போய்ச்சேர்ந்தேன். பதினோரு வயதே நிரம்பிய கிராமத்தில் வளர்ந்த சிறுவனான நான் திடீரென்று அரண்மனைகளும் பூந்தோட்டங்களும் கல்வியும் கணிதமும் நிரம்பிய ஒரு [illegible] ஒரு மாணவர் விடுதியில் தங்கிக்கல்லூரி செல்லத்தொடங்கினேன். நீண்ட குடுமி என் தலையை அலங்கரித்தது. என் தாயைப்பிரிந்து இருப்பது என் உள்ளத்தை வாட்டியது. அம்மாவைப் பார்க்க வேண்டுமென்று ஏக்கமாக இருக்கும். இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து என்னுடைய பதின்மூன்றாம் வயதில் மெட்ரிகுலேஷன் பரீட்சை எழுதினேன்.

இந்தச் சமயத்தில் என் தகப்பனார் நான் பார்வைக் குறைவால் கஷ்டப் படுவதை உணர்ந்து கொண்டார். எனக்கும் கண்ணாடி வாங்கிக் கொடுத்தார். என் வாழ்க்கையே மாறிப் போயிற்று. அன்று வரை பச்சை நிறம் என்பது என்ன வென்று நான்சரியாக அறிந்திருக்கவில்லை. நட்சத்திரங்களைப் பார்ப்பதே ஓர் அற்புத அனுபவமாக இருந்தது. இது வரை வெறும் ஒளிப்படலமாக இருந்த நட்சத்திரங்கள் தனித்தனியாகப் பல கோணங்களுடன் தெரிந்தன. காலையில் எழுந்து மரங்களைப் பார்க்கும்போது இலைகளின் வெவ்வேறு வடிவங்கள் தெரிந்தன.

என்னுடைய பதின்மூன்றாவது வயது மிகவும் முக்கியமான ஆண்டு. நவரத்ன ராமராவ் என்றமாணவரிடம் நான் மதிப்பு வைத்திருந்தேன். என்னைவிட இரண்டு வயது பெரியவர். மராட்டியர். ஆனால் என்னை விட சென்ட்ரல் காலேஜில் ஜூனியர். அவர் ரொம்பப் புத்திசாலி. ஆங்கில இலக்கியம் படித்துத் தேர்ச்சியடைந்திருந்தார். அவரிடம் நேரில் பேச எனக்குக் கூச்சமாக இருந்தது. அதனால் அவருடைய நண்பனாக இருக்க ஆசைப்படுவதாக ஒரு கடிதம் எழுதி அவருடைய அறையில் வைத்து விட்டு வந்து விட்டேன்.

இப்படித் தொடங்கிய எங்கள் நட்பு எழுபது ஆண்டு நீடித்திருந்தது. எங்களுடைய சக மாணவர் எல்லாரும் நாங்கள் நெருங்கிய நண்பர்களாக இருப்பதைக்கண்டு அதிசயத்தார்கள். ஆனாலும் எங்களைச் சூழ்ந்து கொள்வார்கள். ராமராவ் எனக்கு அடிக்கடி இலக்கியங்களைப் படித்துக் காட்டுவார். அவர் என்னை விடச் சிறந்த ரசிகர். அடிக்கடி நாங்கள் தத்துவங்களைப் பற்றிப் பேசுவோம். அல்லது வேடிக்கையாகப் பேசிச் சிரித்து மகிழ்வோம்.

ஜான் குத் ரிடெய்ட் என்பவர் எங்களுடைய மனம் கவர்ந்த பேராசிரியர். அவர் ஸ்காட்லாந்த் நாட்டைச் சேர்ந்தவர். எங்களுக்கு இலக்கியம் கற்றுக் கொடுத்ததோடு இலக்கியத்தை நேசிக்கவும் வைத்தார். மனித உள்ளத்தின் உன்னதமான} குணங்களுக்கும், வீரத்துக்கும் அவர் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்தார். என் தந்தை அனுப்பி வந்த பணம் என் செலவுகளுக்குப் போதவில்லை. கல்லூரியிலிருந்து சிறிது உதவித்'தொகை எனக்குக் கிடைத்து வந்தது.

மீதிச் செலவுகளை என் பேராசிரியர் கவனித்துக் கொண்டார். எங்களிடம் அவர் வைத்திருந்த பிரியத்தினால் கல்லூரிக்குள்ளேயே எங்களுக்கு ஒரு சிறிய அறையை ஒழித்துக் கொடுத்தார்கள். இது ஓர் அபூர்வமான சலுகை.

இரவு நேரங்களில் அறைக்கு வெளியே பசிய புல் தரையில் படுத்துக்கொண்டு நட்சத்திரங்கள் ஒளிரும் வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே வேடிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டிருப்போம். சில சமயம் நிலவொளியில் முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி விவாதித்துக்கொண்டிருப்போம். கடிகாரம் நடுநிசியானதை அறிவிக்கும் வரையில் பேசிக்கொண்டிருப்போம். ஓர் இரவு திறந்த வெளியிலேயே தூங்கினோம். இரவில் நடமாடும் ஏதேனும் ஆவிகள் எங்களிடம் தொடர்பு கொள்ளும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அப்படி ஒன்றும் நேரவில்லை. அதற்குப் பதில் குளிரும் காற்றும் எங்கள் போர்வைகளுக்குள் புகுந்து விளையாடின. காலையில் இந்த அனுபவம் எங்களுக்கு ரொம்பப் பிடித்திருந்ததென்று ஒருவருக் கொருவர் சொல்லிக் கொண்டோமே தவிர, மறுபடியும் திறந்த வெளியில் உறங்கவில்லை.

வகுப்பில் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான பாடம் யூக்ளிட் என்று அந்தக்காலத்தில் சொல்லப்பட்ட ஜியாமெட்ரி எனக்குக் கூர்மையான ஞாபகசக்தி உண்டு. கணிதத்தில் பல குறுக்கு வழிகளை உருப்போட்டிருந்தேன்.

எங்கள் கல்லூரி முதல்வரான ஜான்சுக் என்பவர் பௌதிகப்பாடம் கற்றுத் தந்தார். அவரால் எனக்கு விஞ்ஞான பாடத்தில் தனியானருசி உண்டாயிற்று. அவர் மகா முன் கோபியானாலும் மிகவும் நல்லவர். விஞ்ஞானத்தை நான் பாடமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் விஞ்ஞானத்துறையில் ஈடுபடவேண்டுமென்றும் அவர்

வருதினார். எனக்கு ரொம்பப் பிடித்திருந்தபோதிலும் நான் மறுத்து விடுவேன். அவருக்குத் தாங்கமுடியாத கோபம் யூ ராஸ்கல்! யூ ரோக்!'' என்றெல்லாம் திட்டுவார்.

ராமராவ் விளையாட்டுக்களில் தீவிரமாக ஈடுபடுவார். அவரை உத்தேசித்து நானும் விளையாட்டுக்களில் மனம் செலுத்த முயற்சி செய்தேன். கல்லூரியைச் சேர்ந்த புல் வெளிகள், கிரிக்கெட் மைதானம், சுற்றியிருந்த நெடிய அழகிய மரங்கள், சிவப்பு நிறக் கல்லூரிக் கட்டிடம் அதன் மீதிருந்த கடிகார மணிக்கூண்டு எல்லாவற்றையும் நாங்கள் உளமாற நேசித்தோம்.

நான் சென்னையில் பி. ஏ. பரீட்சை எழுதினேன் ஆங்கிலம், அறிவியல் (விஞ்ஞானம்), தமிழ் மூன்று பரீட்சை-களும் எழுதினேன். சென்ட்ரல் கல்லூரி அந்தக் காலத்தில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைந்திருந்தது.

பரீட்சைகளுக்குப்படிப்பது எனக்குப் பிடிக்காத விஷயம். எங்கள் கல்லூரி முதல்வர் ஜான்குக் எரிச்சலடையும் வரை நான் பரீட்சைக்குப் படிப்பதைத் தள்ளிப் போட்டேன். பிறகு பரீட்சையின் போது நாங்கள் தங்கியிருந்த விடுதியில் இரவு வெகு நேரம் கண் விழித்துப் பௌதிகப் பாடப் பரீட்சைக்கு (Physics) உருப்போட்டுக் கொண்டிருந்தேன். என்னை அழைத்து வந்திருந்த என் தந்தை என்னைப் படுத்துத் தூங்கச் சொல்லி உத்தரவு போடும் வரையில் படித்தேன்.

பரீட்சை முடிவுகள் வெளியாயின. ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸில் மிக அதிகமான மதிப்பெண்களும், டைனாமிக்ஸில் சுழியும் வாங்கியிருப்பது தெரியவந்தது. அறிவியல் (விஞ்ஞான) பாடத்தில் இரண்டாம் வகுப்பில் தேறியிருந்-தேன். ஆங்கிலப்பாடத்தில் பல்கலைக் கழகத்தில் ஐந்தாவது

மாணவனாகத் தேர்ச்சியடைந்திருந்தேன். தமிழில் தோல்வியடைந்துவிட்டேன். ஆனாலும் எனக்குப்பட்டம்கிடைத்துவிட்டது. அப்போது என் வயது பதினேழு.

இலக்கியத்தை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் ஜான் குத் ரிடெய்ட் இலக்கியத்திலிருந்து சுதந்திரச் சிந்தனைகள் எனக்கு அறிமுகமாயின. என் ஆசிரியரோ நானோ இந்தச் சிறிய விதை பின்னால் எதிர்ப்பு என்னும் முள்ளாக உருவெடுக்கும் என்று அப்போது அறிந்திருக்கவில்லை 1896-ஆம் ஆண்டு என் வாழ்க்கையில் புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது நான் சென்னையிலிருந்து கிளம்பினேன். சட்டம் படிப்பதெனத்தீர்மானம் செய்தேன்.

(ராஜாஜியவர்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும்காலம் வெகு சீக்கிரத்தில் உருவாயிற்று.)

தொகுத்து அளித்தவர்: ஆனந்தி.

விவேகானந்தரது கேள்வியும் ராஜாஜியின் பதிலும்:

சென்னையில் இன்று ஐஸ் ஹவுஸ், விவேகானந்தர் இல்லம் என்று அழைக்கப்படும் கட்டிடம் அன்று கெர்னன் கோட்டை என்றழைக்கப்பட்டது. இக்கட்டிடத்தில் பிலிகிரி ஐயங்கார் ஹாஸ்டல் நடத்தி வந்தார். சட்டக்கல்லூரியில் படித்த ராஜாஜி இங்கு தங்கியிருந்தார். 1897 ஜனவரியில் இங்கு விவேகானந்தர் வந்திருந்தார். சொற்பொழிவுக்குப் பிறகு விவேகானந்தர் 'கிருஷ்ணனை ஏன் நாம் நீலவண்ணமுடையவனாகச் சித்தரிக்கின்றோம்?' என்ற கேள்வியை எழுப்பினார். கூட்டத்தில் இருந்த ராஜாஜி உடனடியாகக் கீர்கண்ட பதிலைச் சொன்னார். 'எல்லையற்ற வானமும் கடலும் நீல நிறமாக இருப்பதால்.'

ராஜாஜிமீதுகவிமணிபாடல்கள்

எங்கள் ஐயா 1954ல் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் ராஜாஜி, டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார், எங்கள் தந்தை ஆகியோர் மீது பாடிய பாடல்களைத் தொகுத்து ஒரு சிறு புத்தகமாக வெளியிட்டார்கள். அவற்றில் ராஜாஜி மீதான பாடல்களை இங்கு தந்து மகிழ்கிறோம்.

அன்னை அடிமை நிலைபோக்கி
அறப்போர் வெற்றித் தளபதியாய்
மன்னும் காந்தி யடிகட்கு
வலக்கையாக நின்றுதவி
சென்னைத் தமிழர் புகழ்வளர்த்த
செல்வா! ராஜ கோபாலா!
இன்னும் பல்லாண்டு இவ்வுலகில்
இனிது வாழ்க வாழ்கவே.

இனிய கனிகள் கையிலெடுத்து
எளியேன் இருக்கும் இடந்தேடி
கனியும் அன்பால் வந்துள்ளம்
கனியச் செய்த கனவானே!
புனித ஞானி என்று உலகம்
புகழும் ராஜ கோபாலா!
நனியெம் பெருமான் அருளால் எந்
நாளும் வாழ்க வாழ்கவே!

எங்கும் மனிதர் இடர்நீக்கி
இன்பம் துய்க்கும் வழிகண்டு
கங்குல் பகலெக் கணமும்தன்
கடமை ஆற்றும் அருளாளா!
வங்க நாடு போற்றிநிதம்
மகிழும் ராஜ கோபாலா!
சங்க பாணி திருவருளால்
தழைத்து வாழ்க வாழ்கவே!

மண்ணைப்பொன் ஆக்கும்
மதியூகி! வாய்த்தவினை
எண்ணித் துணியும்
இயல்புளோய்!-பண்ணைமிகும்
இந்திய நாடாளும்
இராஜகோ பாலா நீ
சந்ததமும் வாழ்க தழைத்து.

தேன் அமுதை ஒத்த
வியாசர் விருந்து அளித்த
புண்ணியனே! வேதாந்த
போதகனே!-தண்ணியநீர்
ஆழிசூழ் இவ்வுலகில்
ஆழியான் இன்னருளால்
வாழியநீ! ஐயா! மகிழ்ந்து.

ராஜாஜியின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

பிறந்த நாள் : 10—12—1878

மறைந்த நாள் : 25—12—1972

பெயர் : சக்கரவர்த்தி இராஜ கோபாலாச்சாரி; குழந்தைப்பருவப் பெயர் : ராஜன்; வடஇந்தியர்கள் அழைத்த பெயர் : ராஜாஜி; பத்திரிக்கைகளும், நூல்களும் குறிப்பிட்ட பெயர் : சி. ஆர்.

தந்தை : சக்கரவர்த்தி வெங்கடராயர். ஹோசூர் முன்சீப்பாக இருந்தவர். ராஜாஜியுடன் சேலத்திலும் சென்னையிலும் உடனிருந்தார். 75 வயதுக்கு மேல் வாழ்ந்தவர்.

தாய் : சிங்காரம்மா. ராஜன்சட்டக் கல்விபயிலும் போது இறந்து போனார்.

மனைவி: அலர்மேலு மங்கம்மாள் என்ற மங்கா. 1888ல் பிறந்தவர். 1899ல் திருமணம் நிகழ்ந்தது. மெட்ராஸ் பெங்களூர் ரயில்பாதையில் அமைந்த குப்பம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து 2 மைல்தூரத்தில் இருந்த லெட்சுமி புரத்தில் பிறந்தவர். தந்தை திருமலை சம்பங்கி ஐயங்கார்.

குழந்தைகள் : 1. கிருஷ்ணசாமி (1901,) 2. ராமசாமி (1902,) 3. நாமகிரி என்ற பாப்பா (1906,) 4. நரசிம்மன் (1909,) 5. லெட்சுமி-காந்தியின் மருமகளானவர் (1912)

கல்வி : ஆரம்பக்கல்வி தொரப்பள்ளி, அடுத்து ஹோசூர். மேல்நிலைப்பள்ளிப் படிப்பு, பெங்களூர் சென்டிரல் காலேஜ். 1892ல் மெட்ரிகுலேசன் தேறினார். 1896ல் சென்னையில்

பி. ஏ. தேறினார் 1900ல் பி. எல். சட்டக் கல்விப்படிப்பு தேறினார். ஆங்கிலம், கணிதம், விஞ்ஞானப் பாடங்களில் கெட்டிக்காரர். தமிழ், ரொம்பசுமார். சட்டக்கல்வி படிக்கும் போது நடுவில் ஓராண்டு ஒரு ஆங்கில வழக்கறிஞரிடம் நகல் எடுத்துக்கொடுப்பவராகப் பணியாற்றிப் பொருளீட்டி குடும்பச் செலவுகளை ஈடு செய்தார்.

1900 : சேலத்தில் வழக்கறிஞர் சில சிவில்வழக்கு களுக்குப்பிறகு ஒரு கொலை வழக்கிலும் ஆஜரானார்.

1906 : கல்கத்தா காங்கிரசில் கலந்து கொண்டார். தேசிய இயக்கத்தில் ஈடுபட அது வழிவகுத்தது. அன்னி பெசன்ட் அம்மையாரின் ஹோம் ரூல் இயக்கத்தில் பங்கு பெற்றார்.

1910 : புத்தாண்டு தினத்தில் நண்பர்களுடன் பாண்டிச் சேரியில் பாரதியாரைச் சந்தித்தார். கர்னூலில் நிகழ்ந்த ஒரு சமூக மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு கலப்புத் திருமணத்-தை ஆதரித்தார். சேலம் பள்ளிக் குழந்தைகள் பாரதியார் பாடல்களைப் பயிலச் செய்தார்.

1911 : சேலம் நகர சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் பிறகு 1917ல் சேலம் நகரசபைத் தலைவரானார். 1918ல் சேலம் அக்கிரஹாரத்தில் தண்ணீர் குழாயைத் தீண்டாத ஜாதி நகரசபைப் பணியாளர் திறந்து விடுவது குறித்து எதிர்ப்பு எழுந்தது. நகரசபையில் தீர்மானம் வந்தது. சரி பாதி அங்கத்தினர்கள் இரண்டு கட்சிக்கும் இருக்க, ராஜாஜி தனதான நகரசபைத் தலைவர் ஓட்டை தீண்டாதார் பணி புரியஆதரித்துப் போட்டுத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்.

1912: 'டார்ராக்' என்ற பிரெஞ்சு நாட்டுத் தயாரிப்பான கார் வாங்கினார். சேலம் வட்டாரத்தில் இதுவே முதல் கார்.

1913: தன் சொந்தப் பணத்தைக் கொண்டு தானே 'ட்ரெடில்' அச்சு யந்திரத்தை மிதித்து ஓட்டி 'Mr. Gandhi's Jail Experiences' என்ற புத்தகத்தை சேலம் TAC அச்சகத்தில் மறுபதிப்பாக அச்சிட்டார்.

1915: மனைவி மங்கா காலமானார். இரண்டாவது திருமணம் பற்றிப் பேச்செழுந்த போது ஏற்கனவே 5 குழந்தைகள் உள்ளன. ஆறாவது குழந்தைக்குத் தகப்பனாக விரும்பவில்லை என்று கோபமாகக்கூறி அப்பேச்சை நிறுத்தி விட்டார். 1972 வரை 57 வருடங்கள் ரிஷி போன்று அவர் வாழ்க்கை அமைந்தது.

1916: முதன் முதலாகக் காந்தியைச் சந்தித்தார். இவ்வாண்டில் தமிழார்வம் காரணமாக 'தமிழில் முடியுமா?' 'திண்ணை ரசாயனம்' 'தாவரங்களின் இல்வாழ்க்கை' ஆகிய நூல்களை எழுதி விஞ்ஞானக் கலைச் சொற்களைத் தமிழாக்க முயற்சிகள் எடுத்தார்.

1919ல்: சென்னைக்குக் குடியேறினார். எண் 2, கதீட்ரல்சாலை, மையிலாப்பூரில் ரூ 230 க்கு வாடகைக்கு வீடுபிடித்துத்தங்கினார். இது 'ஹிந்து' பத்திரிக்கை ஆசிரியர் கஸ்தூரிரங்க அய்யங்காரின் வீடு. இவ்வாண்டு சென்னைக்கு வந்த காந்தி இவ்வீட்டில் 5 நாட்கள் விருந்தினராகத் தங்கினார். ராஜாஜி கூச்ச சுபாவத்துடன் ஒதுங்கியதால் முதல் 2 நாட்கள் அவ்வீடு ராஜாஜியுடையது, விருந்தளிப்பவர் ராஜாஜி என்று காந்திக்குத் தெரியாது போய்விட்டது.

1921 : இவ்வாண்டிற்கு முன்னதாக ராஜாஜி தேசிய இயக்கம் காரணமாக வக்கீல் தொழிலை விட்டு விட்டார். சென்னையிலிருந்து. சேலம் திரும்பிவிட்டார். இந்திய தேசியக் காங்கிரசின் பொதுச் செயலாளராக இருந்தார். டிசம்பர் மாதம் அரசைமீறிப் பொதுக் கூட்டம் நடத்தியதால் வேலூரில் 3 மாத சிறைதண்டனை பெற்றார். ஆஸ்த்மா நோயாளியான ராஜாஜிக்கு கொட்டடி போன்ற காற்று வெளிச்சம் வசதியில்லாத சிறை உபாதை தந்தது. கைதி எண் 8898.

1937 : தமிழ் நாட்டு (சென்னை) சட்டசபைத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்று ராஜாஜி தலைமையில் அமைச்சரவை அமைந்தது.

1947 : மேற்கு வங்க கவர்னராகப் பொறுப் பேற்றார். அங்கு நிகழ்ந்த சோதிக் கலவரத்தை அடக்கிச் சிறந்த நிர்வாகி என்று பெயர்பெற்றார்

1948 : சுதந்திர இந்தியாவின் முதல்கவர்னர்ஜெனரல்.

1951 : மத்திய அரசின் உள்த்துறை அமைச்சர்

1952 : சென்னை மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் 1954 : இந்தியாவின் மிகப் பெரிய விருதான பாரத ரத்னா விருது ராஜாஜிக்கு வழங்கப்பட்டது. 1959 : சுதந்திராக் கட்சியை அமைத்து காங்கிரசின் போக்கிற்கு எதிர்ப்பு ஏற்படுத்தினார். 1967 தமிழ் நாட்டில் கூட்டணி அமைத்து காங்கிரசை வீழ்த்தினார். பிறகு சுதந்திராக்கட்சியைக் கலைத்துவிட்டார்.

* * * *

உதவிய நூல்கள்: 'ராஜாஜி உவமைகள்' சின்ன அண்ணாமலை, தமிழ்ப்பண்ணை, 1949. 'ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு' - ராஜ்மோகன் காந்தி, தமிழில் சி. ராஜேந்திரன். கல்கி வார இதழில் 1977ல் வெளி வந்தது.